

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megeyház.
 Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, fűtőca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
 Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
 Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Félévre . . . . . 2 " 50 "
 Negyedévre . . . . . 1 " 25 "

Hirdetési díj:
 háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
 Nyilttér minden sor 10 kr.

Az eperjesi és girálti kir. járás-bíróság.

Lapunk mult számában egészen röviden jeleztük már azon, mindnyájunkat kinosan érintő körülményt, hogy az igazságügyminiszter az eperjesi kir. járásbíróságnál a második, a giráltnál pedig az egyedüli albirói állomást megszüntette.

Mi egy percig sem kételkedtünk azon, hogy megyénk közönsége ezen mindnyájunkra nézve káros s ezelszerűtlen intézkedést szimpliziter, közönséges tudomásul veszi — s hogy föltevésünkben nem esalatoztunk, azt beigazolta dr. Glück Lipót, megyei bizottsági tag, ki a f. hó 16-án megtartott megyei közgyűlés elé oly értelmű indítvánnyal lépett, mely szerint határozza el a közgyűlés oly felterjesztésnek, az igazságügyminiszterhez való intézését, melyben az eperjesi és girálti kir. járásbíróságnál megszüntetett albirói állomások visszaállítása kértik.

Természetesen azt mondanunk sem kell, hogy a közgyűlés dr. Glück L. indítványát készséggel magáévá tette.

Es maskép nem is cselekedhetett! Mert hiszen megyénk minden egyes fia — ki alapos ismerője az itteni viszonyoknak — biztos tudatában van annak s a legkisebb lelkiismeretfurdalás nélkül állíthatja a legfelsőbb helyen is azt: hogy az említett járásbíróságok a jog és méltányosság elvének szemmel tartásával nem személy-apasztást, hanem személy-szaporítást érdemeltek volna.

Mindez a felterjesztésben éles logikával, helyes érveléssel és szigorú következetességgel van beigazolva.

Nem végzünk fölösleges munkát, ha ezen felterjesztésnek egynemely főbb passusaival a t. közönséget is megismertetjük, mert így legalább még az oly ember is tudomást szerezhet magának a megszüntetett állomások visszaállításának sürgős szükségéről, a ki eddig talán pusztá szóbeszédnek tartotta a sokat hangoztatott szükségét.

Már maguk a rideg számok is elegendők volna annak beigazolására, hogy az eperjesi kir. járásbíróságnál, a jőzön ész követelménye szerint, teljes lehetetlenség megszüntetni a 2-ik albirói állomást, mert míg a mult évben január 1-től

márczius 12-ig összesen 1301 ügydarab érkezett be a bírósághoz, addig ezidén ugyanezen idő alatt 1581 ügydarab lett beiktatva, tehát 280-al több. Ha pedig a mult évben is csak a legnagyobb erőmegfeszítés mellett voltak képesek bíráltnak elintézni a nagy tárgyhalmazt, hogyan lehet olyasmit feltételezni, hogy ezidén a még nagyobb halmaz munkát kevesebb ember lesz képes feldolgozni?

De eltekintve mindettől, a magas kormány-nak azt is tekintetbe kell venni, hogy a járásbíróságot nagybárára kiskereskedő- s kisiparosaink veszik igénybe, kik rendszerint esekély tőkével dolgozván, saját kisebb követeléseiknek gyors behajtása rájuk nézve életkérdés!

Hogy lehet pedig gyorsaságról szó ottan, ahol évi 7000 ügydarab szám ügyforgalom mellett összesen két bíró dolgozik csak?

Már pedig azt el nem tagadhatja senki sem, hogy a civilizált államok judikaturája legfőbb követelményeként a gyorsaságot és alaposaságot hangoztatja!

Es ha még azt is latba vetjük, hogy helyettesítésre a vidéki járásbíróságokhoz mindenkor az itteni bíróságtól szokott kiküldetni valamelyik albiró — akkor kérdjük, hová jutunk? Se messzebb, se közelebb, hanem egyenest oda, hogy ily esetekben az eperjesi — tehát központi — járásbíróságnál mindössze egyetlen egy bíró volna, a ki esetleg, ha meg b e t e g e d n é k ? — quid tunc? . . .

Az az okoskodás, hogy a megszüntetett albirói állomás helyett egy díjas joggyakornoki állomás rendezesítettik, nem segít a bajon, mert a száz ok közül csak egyet hozva fel (mely azonban valamennyivel felér!): a gyakornok sohasem pótolhatja egy hivatalban már jártas, tapasztalt, szakavatott albirónak a helyét!

A mi a girálti kir. járásbíróságot illeti, arra nézve untig elég lesz csak annyit megemlítenünk, hogy hatáskörébe 77 község tartozik 20436 lélek s 10 mértföldnyi területtel!

Már, kérem alássan, bármennyire részrehajló is legyen valaki, annyit mégis kénytelen beismerni, hogy oly numerussal egy bírónak még akkor is absurdum megküzdeni akarni, ha éjjelét is nappallá változtatja!

Arról persze szintén alig volt informálva a

magas kormány, hogy a girálti kir. járásbíróság az egész tapolyvidéknek központja s hogy egyaránt távol esvén törvényszék-, közjegyző- s árvaszéktől, bünyügyi ny mozásokkal s hagyatékok tárgyalásával más bíróságoknál sokkal is inkább meg van terhelve.

Es ha már az albirói állomás okvetlen be lesz szüntetve, egy aljegyzői állomást még okvetlenebbül rendszeresíteni kellesz ottan. Az aljegyzői s albirói fizetés közt mutatkozó plusz-külfölözötet pedig a bíró szabadságoltatása esetére kiküldött helyettes napidijai fogják fölemészteni. Miért is igen világos, hogy finaneziális tekintetben a megszüntetett albirói állomás épen nem fogja apasztani az állami defecitet, mert a mi nyerve lesz a vámon, az azon módon tüstént el is vesztődik a réven.

Ezek volnának főbb vonásokban azon indokok, melyek a megszüntetett albirói állomások visszaállításának szükségessége mellett felhozhatók.

Hogy okszerűek s a teljes valóságnak megfelelőek, azt mindnyáján igen jól tudjuk; miért is azon biztos reményünknek adunk kifejezést, hogy az igazságügyminiszter ur ó excellenciája sem fogja figyelmen kívül hagyni e nyomós érveket — és sietni fog visszavonni ugy a felek, mint az igazságszolgáltatásra nézve káros és ezelszerűtlen ama rendeletét, melylyel az eperjesi és girálti kir. járásbíróságok egy-egy albirói állomását megszüntette!

Megeyi közgyűlés.

(A főispán megnyitó beszéde. Az alispán indítványai.)

Sárosmegye közönsége f. hó 16-án tartotta meg az évi első évnegyedes közgyűlését a főispán ur ó méltóságának elnöklése alatt.

A főispán ur elnöki megnyitó beszédében különösen kiemelte, hogy a megeyi közgyűlések közt a tavaszi közgyűlés bír a legnagyobb fontosság- és érdekességgel, már csak azon egy szempontból is, mert ekkor kerül tárgyalás alá az alispánnak, a mege mult évi viszonyaira vonatkozó tüzetes jelentése. Ezután áttér eme jelentésnek nagyjában való ismertetésére. Előadja, hogy első, historikus részéből megtudja a mege közönsége, hogy közigazgatási szervezetünk a mult évben minden irányban üdvösen működött. Ezen szép ered-

TÁRCZA.

Mint a fáról . . .

Mint a fáról sárba tiport levelet,
 Csak annyira beesülöm az életet;
 Úgy szeretnék, úgy kívánnék megpihenni valahol,
 Ott a hol rám egy élő nyelv sem csahol.

Nem vétettem, nem ártottam senkinek,
 Voltam mint a befagyott hó hideg,
 Voltam mint a sirnak halmán álló fejfa szóztalan,
 Az irigység ott akadt rám, ott is sebző gyilka van.

Életemnek bóján senki sem segít,
 Nem-e volna jobb ledobni terheit?
 A sir hantja puha párna, mint a kedves kebele,
 Éjjelének örök álma boldogsággal van tele.

Hej-de mégis nem vágom ki én e fát,
 Van még rajta egy zöld levél, egy virág;
 De-ha a hideg szél róla ezeket is letépi,
 Akkor az Isten sem óvja, akkor veszni kell néki

Hektor barátja.

— Gaston de Savernac rajza. —

(Boulevard Malesherbes. Szalon XV. Lajos korabeli izlés szerint berendezve. Személyek: A kis hölgy. A barát. Az inas.)

Inas: Ha szabad kérem uram, tessék helyet foglalni.

Barát: Köszönöm, sietős az utam.

Inas: Eltarthat még egy ideig. Tessék addig is helyet foglalni.

Barát: Nem bánom. (Leül.) De most már kérem adja át névjegyetem urnőjének.

Inas: Lehetetlen, uram.

Barát: (nagyon meglepetve.) Tréfál?

Inas: Be fogja látni uram, hogy délelőtt, tízenegy óra tájban, még nem léphetem át madame boudoirjának küszöbét. Várni fogok, míg a komorna, Juliette kisasszony, visszajön a városból, hová bevásárolni ment.

Inas: Méltóztatik tán azalatt az ujságokat olvasni?

Barát: Köszönöm, nem érek rá. (Inas el.)

Barát (egyedül): Tegnap este barátom Hektor de la Roche-Zing félrehívott a klubban és így szólt hozzám: Kedvesem, akarsz-e valami szívesség által lekötöztetni? En habozás nélkül azt feleltem: Sajnálom, de egy hét óta egyetlen fillérem sincs! — Mire Hektor biztosított, hogy ez egyszer nem pénzről van szó. — Nem pénzről? Ez már más! Halljuk tehát. — Erre Hektor elmondá, hogy . . . miként mondjam csak? . . . erős vonalmat érzett v a l a m i k o r egy özvegy iránt. Mindössze huszonöt éves volt . . . nyolez vagy tíz év előtt. A La Roche-Zing család ezt megtudta és rossz néven vette. Attól tartott, hogy komoly fordulatot vehet a dolog. Összeült a családi-tanács és elhatározta, hogy Hektor barátomat unokanővérével, Saint-Chardon kisasszonnyal összeházasítják . . . Saint-Chardon: régi nemesség és sok pénz. Szegény Hektor ellenkezni akart, de mivel kikopott mindenéből, végre beleegyezett. Szombaton lesz az esküvő. Most csak arról van szó, hogy az özvegyet rábírom, ne csináljon semmi zavart. Mikor Hektor kérésére elváltam a dologot, sok volt bennem a bátorság; de most már megvallom . . . különösen néhány perc óta . . . nem érzem magamat jól! Kényelmetlen feladat az enyém. Valaki jön . . . Ó az!

A hölgy (égszín selyempeignoit esipkével. Dudolva lép a szalonba.)

Barát (félre). Couplet? És e fajtából???

Hölgy (meglepetéssel felkiált): Ah, egy idegen. . .

Barát: Boesánat asszonyom, hogy így kell magamat bemutatnom. Inasa semmi áron sem akarta boudoirja küszöbét átlépni. En az ő helyében . . .

Hölgy: Uram!

Barát: Pardon, asszonyom! . . . Juliette kisasszony, az ön komornája, sem tért még vissza a városból; én vártam rá, de úgy látszik, hogy jól mulat . . .

Hölgy (szigoruan): Rajtam a sor, hogy boesánatot kérjek: kibe van szerencsém?

Barát (könyvű meghajtással): De Bois-Flotté vicomte vagyok.

Hölgy: Bois-Flotté? Tán véletlenül De Bois-Flotté Angéle kisasszony rokona?

Barát (bámulva): Ön ismeri nővéremet?

Hölgy: Együtt voltunk a nevelésben. Mi lett belőle?

Barát: Fialat mama! De Videcoupe tábornokhoz ment nőül.

Hölgy: A boldog! En egy fiatal emberhez mentem nőül és alig egy év mulva elvesztettem férjemet.

Barát (gyöngöden): Sajnálom, hogy ilyen fájdalmas emléket keltettem fel önben.

Hölgy: A fájdalomban is van valami, mi megnyugtát! . . . Minél tovább nézem önt, annál inkább . . . Mondja csak, nem látogat el néha Klaston grófnőhöz?

Barát: De igen . . . néha. Most már tudom, miért volt olyan ismerős előttem.

Hölgy: Most pedig, miben lehetek szolgálójátára?

Barát (félre): A helyzet bonyolódik.

Hölgy: Beszéljen gyorsan, mert igazán kíváncsi vagyok . . .

Barát (habozva): A mi önhöz vezet asszonyom, azt nem lehet egykönnyen elmondani.

Hölgy: De én csak nem találhatom ki?

Barát: Igaza van, de . . .

ményt első sorban megyénk hazafias lakosságának tulajdonítja, melynek soha meg nem tántorodott loyálisága, törhetetlen hazafisága, nemes áldozatkészsége garanciát nyújt a jövőre nézve is s elismeri, hogy ezen érdeemben egyenlően osztozik megyénk derék tisztikara is s különösen annak derék, kiváló feje, alispánunk, kinek immáron a második évtizedbe nyúló erélyes, tapintatos s öntudatos működése folytán köszönhető kiválólag, hogy adminisztrációjuk folytonosan tökélesbül, javul. — A jelentés második része — úgymond — a jövő feladataival s küzdelmeivel foglalkozik; igen sok fontos s üdvös intézkedés tervezetét foglalja magában, mely dolgok tárgyalásánál kikéri a bizottsági tagok böles véleményét s jóakaró hozzájárulását. Ezután a gyűlést megnyitottnak jelenti ki.

Erre következett megyénk alispánjának nagy szakértelemmel s ügybuzgalommal összeállított évi jelentése, melyet a közgyűlés zajosan megélejtett s azt egész terjedelmében kinyomatni rendelte, a jelentést tevő alispánnak pedig jegyzőkönyvi elismerést szavazott.

Ezen jelentésből különösen kiemeljük az alispán által tett s a közgyűlés által határozattá emelt következő javaslatokat:

1) Minthogy a megyére kivetett ujoncz és póttartaléki jutalék évről-évre szaporodik s ezzel, igen természetesen, egyidejűleg a hátralék is; továbbá, mert a megyékre kivetett jutalék nem áll arányban a 67. gyalogezred hadkiegészítési kerületéhez tartozó Szepes- és Liptómegekre kivetett jutalékkal; hogy a hátralék szaporodása által ujonczaink sorában mind nagyobb és nagyobb hiány fog előállni s honvédszólóaljunk legkisebb kiegészítési szükségletét sem leszünk képesek előteremteni — s hogy végre e visszás eredmény tisztán onnét származik, hogy míg az összeírott hadkötelesek közé a távollétek is felveendők (kik nagybárára Amerikába vándorolnak ki), addig a jutalék kiszámításánál csak az elővezetett s alkalmasoknak talált hadkötelesek arányából nyert hadképességi százalék tekintetik mérvadónak, — felterjesztés határozattal intéztetni a honvédelmi miniszteriumhoz aziránt, hogy a hadképességi százalék kiszámításánál az ujonczösszeírásilag amúgy is kitüntetendő távollévők s illetve a sorozó-bizottság elé nem állított hadkötelesek is figyelembe véssenek.

2) Határozattal, hogy a megyénk területén levő 11 esendőrés-állomásnak még 3 állomással leendő szaporítása céljából felterjesztés intézessék a belügyminiszteriumhoz. Ezen 3 órs Hanusfalván, Héthársón és Radácsán állomásoknak.

3) A háziiparra vonatkozólag hozattak üdvös intézkedések. S végre

4) igen fontos az alispánnak azon javaslata, hogy a megye közönsége az Eperjesen építendő katonai laktanyát még áldozatok árán is állítsa elő — azon esetre, ha Eperjes városa a vízvezeték s esatornázást létesíti. Ezen ügy tanulmányozása, illetve megbeszélése a közgyűlés az alispán elnöklete s a főjegyző jegyzősége mellett Boer Kálmán, Fuhrmann Andor, Imre László, Piller Kálmán, Pulszky Géza, Rhody Alajos, Ribóssy József, dr. Schmidt Gyula, Berthóty Kornél, Ghillány József, Jelenik-Almássy István és Pletényi Endre urakból álló bizottság kiküldetését határozta.

Tárgyaltatt dr. Glück Lipót indítványa, melyről vezércikkünkben emlékezünk meg.

Ezeket kivül még csak egy-két nevezetesebb s fontosabb mozzanata volt a gyűlésnek, minő: „A vagyontalan gyámoltak s gondoltak felszegélyezéséről szóló szabályrendelet“, melyről legközelebb részletesen fogunk szólni.

A körorvosi és körszülésznői körök megállapítását tárgyaló tervezet elfogadtatott s a belügyminiszteriumhoz felterjesztetni rendeltetett.

A megyei közigazgatási bizottság által beterjesztett 1885-ik évi útépitési és fenntartási költség-előirányzat 29.103 frt 44 kr. bevétellel s 39.739 frt kiadással megállapítottatott.

A körjegyzők abbéli kérelme, hogy útiutalányuk emeltessek, olyatán megoldást nyert, hogy a közgyűlés határozattal kimondta, miszerint azon esetre, ha a körjegyzőségek körjegyzőiknek az útiutalány felemelését megszavazzák, hajlandó a megye közönsége a hivatkozott határozattal megállapított útiköltséget 50% erejéig felemelni.

Ezután következett még több törvényhatóság-nak pártolás végett áttett többrendbeli felirata és különféle számadások megvizsgálásáról szóló jelentés, mire a közgyűlés délutáni 1 óra tájban véget ért.

Tűzoltók közgyűlése.

Városunk önkéntes tűzoltó-egyesülete ma egy hete tartotta — Kubinyi Albert, az egylet buzgó s fíradhatlan elnökének elnöklete alatt — évi közgyűlését a városi tanácsteremben.

Az elnök megnyitó beszédében igen helyesen fejtegette az egylet életképességét és nagy horderejét. Különösen találóan indokolta azon körülményt, hogy miért nem örvend az egylet oly mérvű virágzásnak, mint a legújabbban megalakult más egyletek; azért t. i., mert a tűzoltó-egylet már régi társulat, míg ellenben a közönséget csak az új ság vonzza. Azt, hogy az egylet miért nem tartott a múlt évben közgyűlést, azzal okadatoja, hogy a módosított s jóváhagyás végett felterjesztett alapszabályok csak az 1883. év végén jöttek le s kinyomatásuk anyagi körülmények miatt csak az 1884. közepe táján volt eszközölhető. Előadja továbbá, hogy az egylet nagylelkű védnöke, Pulszky Géza úr a tűzoltószerkek hiányos felszerelését a sajátjából egészítette ki s pótolta.

Elnöknek szép beszédét a közgyűlés élénken megélejtette, mire következett a napirend.

Ridácsik Gábor egyleti pénztárnoknak lemondása nem vétetett tudomásul; továbbra is egyhangulag, zajos eljének közt választott meg pénztárnoknak. Vida Aladár egyleti jegyző leköszönése sajnálattal vétetett tudomásul; sok évi fáradozásaiért s ügybuzgóságaért a gyűlés jegyzőkönyvi köszönetet mondott neki s helyébe egyhangulag Szabó Géza, megyei III-ad aljegyzőt választotta meg. A számvizsgáló bizottságba Kubinyi Aurél elnöklete alatt Mikolók Gyula és Florián Jakab választattak be. — Arra nézve, hogy mikép lehetne az egylet anyagi javulását előmozdítani, határozattal, hogy a Széchenyi-kör fog felkérteni, miszerint legyen szíves az egylet javára színeloadást rendezni. Erre a Széchenyi-kör színi szakválasztmányának igen tisztelt elnöke, Szabó Ede — ki szintén jelen volt a gyűlésen — készséggel kijelenté, hogy a Széchenyi-kör által legközelebb rendezendő előadás a tűzoltó-egylet javára fog megtartatni. Szavait zajosan megélejtették.

Es most megemlékezünk arról, a miről tulajdonképen első sorban kellett volna beszélnünk; értjük Kyss Géza alparanesnok úr s helyettes jegyző jelentését az egylet két évi működéséről.

Annait előre is kijelenthetünk, hogy ezen jelentés összeállítására már csak annyiban is, mert Kyss Géza úrnak az összes két évi iratokat át kellett böngészni, igen nagy fáradságot igényelt s mindennek dacára mégis oly gondnal s helyesen volt megírva, hogy abból bármely laikus is kivethette az egylet működésének hű képét. A jelentésből megtudhatja a nagy közönség, hogy 1883-ban városunkban 11 tüzeset volt, míg 1884-ben már csak 9 eset fordult elő. Kiemeljük a jelentésből, hogy a tűzoltó-egyletet illetőleg ép azoknak egy részében hiányzik a közszellem, a kik annak ápolására volnának hivatva, — értjük a fiataloságot! Ezen tény igen szépen van kifejtve a jelentésben s jelentést tevő így végzi: „Nézzünk körül, kik cselekesznek, kik fáradoznak és lelkesülnek a közügyekért? A fiataloság? Dehogy! Nagybárára öszbevegyült férfiak, kik megőrizték szívök ifjuságát! Azért kétszeres tisztelet a mi öregeinknek!“

A közgyűlés lelkesen megélejtette a helyettes-jegyző jelentését, melyre egész terjedelmében reflektálnunk lapunk kismérvű terjedelme nem enged.

Egyet azonban mégis meg kell még említenünk.

A közgyűlés elismerő köszönetét nyilvánította ki Kyss Géza úrnak az általa összeállított tűzoltó-szabályzatért, melylyel nemcsak városunk, hanem az összes tűzoltóságnak igen nagy szolgálatot tett, amennyiben ezáltal igen könnyen lehetővé van téve a tűzoltóknak szakszerű kiképzése.

Ezután következett végül az elnök zárszava, mely után a gyűlés délután 5 órakor véget ért.

Levelezés.

Kis-Szeben márcz. 21.

„Ki önmagát nem hagyja elveszteni, csak az nincs elveszve“ — azt mondja egy jeles író, s ha szavai nálunk viszhangra találnak, gyávaság, vesztünket keresztbe rakott kezekkel bevárni, s habár ez így van, mégis túrjuk s túrtük eddig, hogy a jó hírnek örvendett s az 1849-ben „Hű Szeben“ mellék névvel kitüntetett városunk, haladás tekintetében egy idő óta veszt hírnevében.

Kis városunk utóbbi időben történt elmaradásának főokai a közönsy s részvétlenség a közérdek iránt, s habár közülünk kinek-kinek baja van önmagával, az mégsem mentő ok arra nézve, hogy a közönsy is néha-néha pár percet ne szenteljünk.

Hogy ez így van, arra tanít a tapasztalás. A közgyűlések, ha csak valami magánérdek szóba nem jön, nem látogatnak. Ez láttuk a f. hó 14-én megtartott közgyűlésen is — akkor volt boldogult erdészünk állomásának betöltése s az egyszer a betegekét kivéve, minden képviselő jogát gyakorlandó megjelent. Hogy mikor lesz oly népes közgyűlésünk, azt a jó Isten tudja, pedig ha volt valaha rá ok, alkalom, most volna az, hogy hátramaradásunk betegségünkkel ne váljék.

Közügyeinkben biztatjuk magunkat azzal, hogy ott van a tisztviselői kar, vigye ez azokat, ugy is hűz fizetést. Pedig abban nagyon csalódunk, mert eltekintve attól, hogy öreg magisztrátusunk az

Hölgy: Beszéljen hát!
Barát (elhatározással): Nos tehát asszonyom, azért jöttem, hogy róla beszéljek.

Hölgy: Istenem! tán csak nem beteg?
Barát: A dolog sokkal komolyabb.
Hölgy (ijedten): Ah! tehát meghalt!
Barát: Azt nem mondtam asszonyom.

Hölgy: Beszéljen uram, beszéljen! Elég erős vagyok, hogy a legrosszabbat is megtudjam! Ah! ön csak el akarja titkolni; ő bizonyára meghalt. Tán párbaj? Beszéljen hát! Hallgatása megöl.
Barát: Beesülemre, ő él és a legjobb egészségnek örvend.

Hölgy: Akkor nem értem...
Barát: Inkább mindent elmondok. Ön erős, én pedig gyöngé diplomata vagyok; Barátunk meg akar nőülni.

Hölgy (szünet mulva, mely alatt egy könyvet akar elrejtetni): Inkább szerettem volna halálhíret venni!
Barát (félre): A jó lélek!

Hölgy: Ez a mi sorsunk! Ah, uram, igazán szép sors! Rosszabbul vagyunk, mint „ama hölgyek.“ Mert nem is állhatunk boszut, nem kaparhatjuk ki a hűtlen szemét. Lemondunk mindenről egy férfi kedvéért, fölládozzuk neki jó hírnevünket és egy szép napon eljön barátja azzal a hirrel, hogy mindennek vége... (Sir)

Barát (szánalommal): Asszonyom...

Hölgy: Ne akarjon vigasztalni! A világ gonosz, az élet tele szomorúsággal. Egy férfi elesábit egy leányt; a törvény megbünteti. Szakit kedvesével, kárpótolja pénzzel. De nekünk özvegyeknek egyszerűen azt mondják: „Miért nem vigyáztott jobban? hisz özvegy volt!“

Barát: Ön téved asszonyom! A kinek szíve van, megszanja önökét.

Hölgy: Ez az igazi! A hosszú önfeláldo-

zás jutalma guny, vagy szánalom; a legnagyobb sértés, melyet nőn ejteni lehet.

Barát: Ön túloz asszonyom!
Hölgy: Vicomte ur, esküszöm, hogy e házasság nem fog megtörténni!

Barát (félre): Ettől tartottam. (Hangosan) Hogyan asszonyom?
Hölgy: Meg fogom akadályozni ezt a szövetséget...

Barát: Asszonyom, nincsen mód arra, hogy egy nő megakadályozza kedvese házasságát; kivéve, ha maga megy hozzá feleségül.

Hölgy: De én keresni fogok és meg is találok módját. Nem riadok vissza a botránytól sem! (Leül.)

Barát: Vannak szegény leányok, kik a templomba rohannak és a házasulandók közé vetik magukat; ami diszharmoniait okoz ugyan, de nem akadályozza meg a szövetség létrejöttét. Ez az eljárás izléstelen és csak a legalsóbb néposztályban talál követőkre. Azonfelül még gyermeke sínes, melyet a esábitó lábái elé vethetne és arra is aligha lesz kedve, hogy a drámai hatás kedvéért kölesönbe vegyen egy porontyot. A második mód a vitriolos üveg, de ez nem „bon genre“ többé, mióta a mosónőknél kapott lábra. Nem marad hát egyéb hátra, mint hogy a feledésben keressen vigaszt. Ez nem lehet nehéz önre nézve, asszonyom, mert nem lesz vigasztalók híjjal.

Hölgy: Ez impertinencia, uram!
Barát: De igaz! Köztünk legyen mondva, nem is vállaltam volna magamra ezt a missziót, ha nem tudom előre, hogy ön szép...

Hölgy: Az ég szerelmére, uram, sommi hízélgés! Ha tudná, milyen érzelmek dulják keblemet...

Barát (részvétellel): Tudom, asszonyom.
Hölgy: Nem is sejteti, mennyire adtam magamat oda e szenvedélynek...

Barát (nagy részvétellel): Ah!...

Hölgy (lágyan): Lássá uram, soha sem megyek el hazulról... Kivéve a löversenyre... egyszer-kétszer hetenkint a színházba, négy hétig falun, három vagy négy táncvigalom, hat-hét Baden-Badenben, a többi idő alatt ugy élek, mint egy remete. Alig fogadok látogatást, minden időm az övé; mi lesz már most belőlem?

Barát (élénken): Marad, a mi volt: legszebb és legkedvesebb nő Párisban.

Hölgy (gondolkodva): Kit vesz el?
Barát: Ünokanővérét.

Hölgy: Gondoltam! Szép-e?
Barát: Meglehető.

Hölgy: Gazdag.
Barát: De mennyire! Külömben aligha...

Hölgy: Tehát nem szereti?
Barát: (megnyugtató hangon): Cseppet sem.

Hölgy (komolyan): Nos tehát uram, az ön barátja még sokkal inkább megvetésre méltó, semmint eleinte hittem volna. Tehát a nyomorult pénz miatt hagy cserbe? Ah! Ez hallatlan!

Barát: Istenem!
Hölgy: Ne akarja eljárását kimenteni; néhány nyomorult bankóért.

Barát: Hatszázezer frank és egy birtok!
Hölgy: Mit törődöm a vételár magasságával!

Barát: De mikor adósságai vannak, esaládja pedig nem akar fizetni...

Hölgy: Családja! Tudom, hogy gyűlölnék, de bosszút fogok állani! Lássá uram az előbb még enyhébb érzés vett rajtam erőt. Így szóltam magamban: Elhagy, mivel már nem szeret, vagy tán azért, mivel sohasem szeretett. Most szeret. Jól van! Áldozzuk fel magunkat az ő boldogságáért. — A szegény leány nem tehet róla, hogy ő hűtlen. Hozzuk meg az ő kedvéért a súlyos áldozatot. — Így gonfolkoztam, mielőtt még tud-

egyes miniszteriumok által, rendeletek, kimutatások, s meghagyásokkal elhalmoztatik, a magisztrátus már helyzeténél fogva minden újításoktól idegenkedik, mindenütt, mindenben anyagi áldozatokat lát, minden reformtól irtózik. Aztán azt is kell még megmondani, hogy a képviselői helyek betöltése nemcsak formalitás, vagy szükséges rossz, hanem ez alkalom arra is való, hogy kiki a közügyek iránt érdeklődjék s azokért valamit tegyen.

De eltekintve ettől, hogy a közöny néha megolvad, akkor is csak szalmatűz marad fellobbanásunk s rendszeren csak addig tart, míg vérünk elcsendesül, s így van az aztán, hogy a legszebb, legüdvösebb határozatok moly- s penészlepte iratárba kerülnek.

Ilyenek a szépitészeti s egészségügyi intézkedéseink, a zárda falak kisajátítása, mely talán tizedizben szőnyegre került, határozattá vált s még is esirájába elfükt. Ilyen a kisdudóvoda iránti intézkedésünk, pedig ez oly szükségparancsolta kötelesség, melyet hazánk s az emberiség iránt jobb érzületünk méltán megkíván s az eszme is nyugszik az urban, holott mezővárosok, sőt falvak túltettek e téren rajtuk.

Hogy kit terheljen itt a felelőség, nem kutatjuk, de mindenesetre elmaradtunk, s ki tudja, meddig fog az menni, hol lesz annak a vége?

Az öregek így okoskodnak, mi sem nekedünk kisdudóvodaiban, s mégis élünk, meg vagyunk. De ezen téves okoskodásuk nagyon elavult, érde, mert meg nem gondolták, hogy akkor az erkölcsök és szokások is egyszerűbbek voltak, hogy akkor nem annyira tanítottak, mint neveltettek, hogy a mostani korszellem sokkal többet kíván tőlünk, hogy magyarosodás tekintetében különösen ezen eszközök kell megragadnunk, ha boldogulni akarunk.

Sokat mondhatnék még, de a többivel adása maradok a jövő számba. T. Gy.

Különfélék.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Röll Béla, lipóti-miklósi kir. járásbírói irnokot, megyénk szülöttjét, az ottani telekkönyvi hivatalhoz segédtelekkönyvezetővé nevezte ki.

Leköszönés. Urbán Elek, városi kapitányi irnok f. hó 14-én leköszönt hivataláról.

Tiszteletbeli tag. A „Sárosmegyei gazdasági egyesület“ f. hó 16-án megtartott közgyűlésében dr. Rodiczky Jenőt, a kassai gazdasági intézet igazgatóját azon üdvös munkásságáért, melyet a gazdasági irodalom terén kifejtett, tiszteletbeli tagjává választotta meg.

Uj hivatalnokok. A mint hallottuk, a felszólóban lévő kassai kataszteri igazgatóság hivatalnokai közül mintegy négyen s megfelelő segéd-személyzet a helybeli kir. adófelügyelőséghez lettek beosztva.

Az eperjesi népbank új pénztárnoka
A banknak igazgatósága mult héttől egyhangulag Nádaskay Istvánt választá pénztárnokul. A választás a lehető leghatározottabbnak mondható. Nádaskay István ritka becsületességű, ernyedetlen szorgalmu tisztviselő, ki már eddig is több ízben helyettes-pénztárnokképen működött.

Józsefnap Ghillány József, városunk s társadalmunk eme kimagasló alakjának nevenapja alkalmából számos barátja s ismerőse tisztelgett nála. Úgy szintén Hörk József, a helybeli ev. kollegium

közszereket s tiszteletben álló igazgatója is sok gratulációt kapott. Az „Eperjesi-dalegylet“ név-előestéjén szerenáddal tisztelte meg; — a tanárikar, joghallgatók, a gimnásiumi ifjuság stb. pedig testületileg tisztelegtek nála — üdvökvánataikat tolmácsolandók.

Felolvasó-estély. Az eperjesi „Széchenyikör“ f. hó 19-én felolvasó estélyt tartott. Sztankay László „A magyar nő eredete és jogállapota“ról tartott igen érdekes s humoros irányban iri felolvasást, melyet a hallgató közönség zajosán megélt. Windt Marianne úrhölgy zongorajátéka ügyes technika s szép gyakorlatról tanuskodott. A Meczer testvérek tilinkó-játéka oly nagy tetszést aratott, hogy a zajos tapsvihar, éljenzés, meg „hogy volt“, — míg akart megszűnni. Az irodalmi szakválasztmány, mely az estélyt rendezte, — igazán olyan élvezetes estét szerzett a közönségnek, a milyet gy a k r a b b a n is szeretnénk végig élvezni.

Márczius 15-ike Az 1848. márczius 15-ik évfordulóján a helybeli ev. kollegium theologiai ifjusága az „Eperjesi dalegylet“ szives közreműködése mellett a kollegium nagy termében nyilvános emlékünnepelet rendezett, mely jól megválasztott tárgyai által nagy élvezetet nyújtott a közönségnek, s ez hálás elismeréssel lehet azért. Megnyitást jeles dalegyletünk, Schneider Antal, derék karnagy vezetése alatt rázendítette a hymnust, mely után Kozlay József IV. éves hittanhallgató lépett a szószékre s az ünnepélyhez valóban méltó, kitünően sikerült szónoklatot tartott — és ezzel megnyitá az ünnepélyt. Petőfi Sándornak „Talpra magyar!“ hatásos költeményét Geyer Miklós, II. éves hittanhallgató szavalá el igazi hatással, mely a közönség zajos tapsaiban nyilvánítást is nyert. Ezután ismét az „Eperjesi dalegylet“ énekelte, még pedig a fraezia csatadalt (Marseillaise-t), melynek oly szép sikere volt, hogy a közönség zajos kívánságára ismételni kellett. Bohus Pál, IV. éves hittanhallgató „Alkalmi beszéde“ meghatótt, szépen volt kidolgozva s tartalma helyesen megválasztva; az előadás hasonlólag teljesen megfelelt. A közönség szenzációs éljenzésével jutalmazta meg az előadót, a kit mi is örömmel üdvözlünk. Következett Zacher Sámuel, I. éves hittanhallgató szavalata („Előre!“ Tóth Kálmántól). Szavalónak hangja erőteljes s kellemes esengős, csak arra vigyázzon, hogy e szép hangorganum felett uralkodni is tudjon. Különben eltekintve ettől, szavaló helyes felfogás és gestussal adta elő a költeményt s a közönség részéről lelkes éljenzésben részesült. Az ünnepélyt az „Eperjesi dalegylet“ zárta be a Kossuth-indulóval, mely igazán oly briliánsul volt előadva, hogy őszintén szólva nagyon-nagyon esodálkoztunk a nem várt szép eredményen. A közönség — még pedig városunk díszes közönsége — ez alkalommal a szó szoros értelmében zsufozásig megtöltö a szépen s izlésesen feldíszített termet, melynek főekességét szabadságharcunk egyik kimagasló alakja, Dessewffy Arisztid, megyénk nagy fiának olajfestményü arésképe képezte. Lehetetlen e helyütt szó nélkül hagynunk azon körülményt, hogy a jogakadémia hallgatói e nevezetes nap hagyományos ünnepélyes megülését ez évben teljesen elejtették. Ugy látszik, hogy nem a legnagyobb egyetértés uralodik közöttük, pedig mint irástudó embereknek tudniok kellene, hogy „concordia res parvae crescut, discordia maximae dilabuntur!“

Színház. A mint már jeleztük, Csóka S. színtársulata jövő hó 5-én kezdli meg városunkban elő-

adásait. Ugy értesültünk, hogy ezen előadásokra városunk mupártoló közönsége igen tekintélyes számmal bérelt. Ezt mindenesetre legnagyobb örömmel regisztráljuk, mindazonáltal mégis arra figyelmeztetjük a színiügyi bizottságot, hogy a bérletgyűjtést talán inkább egy tekintélyes befolyásosai bíró uri emberre bízhatta volna, (korántsem akarjuk a jelenlegi gyűjtő személyét kisebbiteni!), a ki minden bizonynyal még s z e b b e r e d m é n y t lett volna képes felmutatni. E helyütt szükségesnek tartjuk még az igazgató urat is jóakarólag figyelmeztetni, hogy a tulajdonpáholylyal bírók részére némi engedményeket adhatott volna a bérlet illetőleg — még pedig tisztán a saját érdeke tekintetéből. Azt ugyanis nem kívánhatja, hogy oly uri ember, ki tulajdonpáholylyal bírván, minden előadásra személyenként csak 1 frtot fizet, — 12 előadásra 40 frtot fizessen. Ezt az ügyet jó lesz megbeszélnie a t. igazgató úrnak a színiügyi bizottsággal, — s mi reméljük, hogy e visszas helyzet kedvező megoldást nyer úgy az igazgató, mint a bérlő közönségre nézve is.

A ménesikó vásár Eperjesen f. hó 30-án fog megtartatni.

Lövizsgálat Ma délután 4 órakor fogja Janovich Emil, állatorvos a kapitány közben jötével, városunkban a vásártéren az összes loálmányt megvizsgálni, annak konstatalása czéljából, hogy valjon nincs-e a lovak közt ragályos kórral bíró.

A helyi róm. kath. hitközség egyházi képviseletének három éves mandatumja lejádván, ennek ujra alakítása czéljából f. hó 25-én d. e. 10¹/₂ órakor a városi tanácssteremben hitközségi közgyűlés fog tartatni, melybe a választási jogosultsággal bíró összes férfi tagok ez uton is meghívottak. Eperjes, 1885. márczius hó 18-án. Az egyházi képviselet nevében: Pletényi Endre apát, v. plebános.

Az „Eperjesi dalegylet“ márczius 15-én este, azon a 20 frton, mely az egylet nagylelkű védnöke, Szentandrassy Lajos úr, adott, hogy a tagok fálvidamítsák magukat e nevezetes napon, a saját helyiségében kedélyes társasvacsorát rendezett. A jó kedvet közbe-közbe ének s toasztok fűszerezték, melyek közül az első városunk Maeenása, az egylet védnökére mondatott.

Uj építkezések Eperjesen. Az eperjesi gör. kath. papnövédt, valamint a városi elemi iskolákat e nyáron korszerű s a város is diszítő épületekké fogják átváltoztatni. Az építkezést mind két helyen Gyagyovszky András, itteni építőmester vállalta magára, azzal a különbséggel, hogy az iskolák építésével Rámmner József, itteni asztalosmester a társvállalkozója.

Tisztai fűzérke. A helyben állomásozó katonaság tisztjei tegnap hangversenyvel egybekötött zártkörű fűzérkét rendeztek a városi nagy teremben. Azt mondanunk sem kell, hogy a multság fölötté jól sikerült, mert hiszen, a ki ismeri azon barátságos viszonyt, mely az itteni tiszt urak s a polgáriak közt fennáll, — a mi különösen a derék ezredes, Szitka Gusztáv ur munkájának szép gyümölese, — az amugy is tudta jó előre, hogy e multságban a legfesztelebb kedv s legnagyobb animó fogják uralni a helyzetet.

Nekrológ. Harnatovszky Lambert, szt. Ferencz-rendi áldozár, arany érdemkeresztes- és nyugalmazott hajzslini plebánhelyettes f. hó 13-án halt 73 éves korában végelgyengülésben. A boldogult meghült tetemeit igen nagy részvét mellett, f. hó 15-én kísérték ki az örök nyugalomra Gáboltón.

Bártfa v. ros budgetje. Bártfa városa ez évi költségvetési előirányzatában a kiadás 80767 frt 52 krral szerepel; ebben az a legnevezetesebb, hogy ezen kiadás pótdó kivetése nélkül talál fedezetet. Boldog bártfaiak, ki nem ismerik a 36—40%-nyi községi pótlékot!

A megyei házipénztár állása a mult évben, — a mint az a számadásokból kitünik, éppen nem mondható rosznak. — amenyiben a bevétel 68247 frt 22 krt, míg ellenben a kiadás csak 63671 frt 90¹/₂ krt tett ki, — s így a f. évre még 4575 frt 31¹/₂ kr. pénzkészlet maradt.

Vesztégzár Nagy-Idán 1 drb szarvasmarha, Smilnón pedig egy ló hullott el lépenekövetkeztében. Bártfán és Zborón pedig ruhkóros lovak találtak, miert is a hatóság ezen községek marhaállományára 21 napi vesztégzárt rendelt el.

Egyházi átok. A bártfai izraelita rabbinus az ottani izr. tanítót kiátkozta a zsidó egyház kebeléből. Sőt a többi híveknek még azt is megtiltotta, hogy a kiátkozottal beszélniök nem szabad. A tanító feljelentette e mindenesetre furcsa dolgot az alispánnak, ki az ügy megvizsgálásával a bártfai szolgabíró bízta meg.

A sárosmegyei gazdasági egyesület igazgató-választmányi ülésében elhatározta, hogy a gazdasági egyesület által kiadott „Gazd. Ertesítő“ 25 néptanító részére ingyenpéldányképen díjtalanul fogja megküldeni. Legfőbb kötelességemnek tartom tehát a sárosmegyei gazdasági egyesület igazgató-választmányának, a néptanító irányában tanusított eme nemes intézkedéséért, többi kartársaim nevében is, leghálásabb köszönetemet kinyilvánítani. Szent-István 1885. február 28. Schönvitzky Sándor, néptanító.

Orvost Héthársnak. A megye közönsége még a mult évben megtartott egyik közgyűlés alkalmával elhatározta, hogy a f. hó 12-én délután 4 órakor

tam volna, hogy nyomorult érdeklázasságról van szó.

Barát (magán kívül): De asszonyom, nem tudom, vajjon csak a pénz-e az...

Hölgy (gyorsan): Lássá, hogy mégis szereti? (Elfordítja fejét és sir.)

Barát (félre): Tökfilkő én! Beleestem a kelepézébe! Én, aki régi vadász vagyok. Ostobaság! (Hangosan) Asszonyom! Ugy látszik, rosszul érzi magát. Mit tegyek? Ah, a csemetyühúzó! (eseng.) Senki sem jön... Juliette kisasszony jól multhat a városban... Asszonyom! (Félre.) Milyen szép! (Megfogja kezét.) Gyönyörű kezeeske... (hangosan) Hallgasson meg asszonyom! (megcsókolja kezét.) Nem emlékszem, hogy valaha szebb kezet láttam volna (szenvdélyesen megcsókolja a hölgy kezét.)

Hölgy (magához térve): Milyen jó ön uram!

Barát: A jószág speciálitásom és... az ön kacsója imádandó!

Hölgy: Uram!

Barát: Látom, hogy kissé lecsillapult. Ismeri tán a közmondást: „Nincsen örök szenvedés, avagy örök szerelem.“

Hölgy: Sok igazság lakik a közmondásokban!

Barát: Bocssáson meg drága hölgy, ha nem jártam el elég kímélettel megbízásomban...

Hölgy: Megtudom különböztetni a megbízást a megbizottól.

Barát: Itt vannak levelei.

Hölgy (átveszi a csomagot): Mennyi remény és boldogság van benne letéve!

Barát: Az ég szerelmére, esendesüljön; utóvégre még beteg lesz!

Hölgy (zokogva): Bele fogok halni!

Barát: Milyen szív!... Asszonyom, az égrem kérem... könnyei égetik szívemet... nem tudom nézni, ha egy hölgy sir... Asszonyom!

(A hölgy elájul. Hektor barátja karjaiba fel-fogja. A hölgy magához tér. Együtt sírnak.)

Hölgy: Ah, barátom!

Barát: A levelek a földre hullottak.

(Felveszi és átadja s nőnek.)

Hölgy: Kérem olvassa el.

Barát: Köszönöm!

Hölgy: Nincs benne semmi, amit nem olvashatna el mindenki.

Barát: Nem is vonom kétségbe.

Hölgy: Ön becsületes ember! Mikor látom önt ismét magamnál?

Barát: Mindennap!

Hölgy: Viszontlátásra tehát!

Barát: Megmondhatom barátomnak...

Hölgy: Hogy elfelejtettem őt? Minden-estetre.

Barát: Így van jól! Mennyire megköszöni majd a La-Roche-Zing család közbenjárásomat!

Hölgy: A La Laroche-Zing család? Hát ez kiesoda?

Barát: Kiesoda? Ki volna más, mint Hektor családja?

Hölgy: Hektor? Milyen Hektor?

Barát: Tréfálni tetszik? Hektor de La Roche-Zing!

Hölgy: Nem ismerem!

Barát: Ah!... Lelkemre, ez nagyszerű mondás! Nem ismeri a nyomorultat, a ki megcsalta. Asszonyom, ez pokoli bosszú! Hektor dühöngni fog.

Hölgy: Kit tetszett e házban keresni?

Barát (meghökkenve): Kit? Hát önt! De Champigny asszonyt.

Hölgy (megrémülve): Vagy úgy? Az a harmadik emeleten lakik.

(Kölesönösen egymásra bámulnak.)

vosa Hétháron lakják. Ezen intézkedés, — tekintve megyénk mi-erábilis egészségügyi állapotát igen helyes volt, a menyiben az egész felső-tarcai járásban Kis-Szeben kivéve, — egyetlen orvos sines. A közgyűlésnek eme rendelete azonban a mai napig sem lett végrehajtva s Hétháronnak még ma sines orvosa. Az úgy a legutóbb megtartott megyei közgyűlésen ismét szóba jött oly értelmű határozat hozatott, hogy a felső-tarcai járás orvosának a Hétháron felállítandó megfelelő lakás kiépítéséig Kis-Szebenben szabad laknia. Igen furcsa, hogy Héthárs, mely megyénk egyik legnagyobb községe, — ezivilizált emberhez illő lakással nem bír.

Felköszöntés. Egy úri család lánya férjhez ment. Az esküvő után nagy ebéd volt s a pezsgővel megeredt az áldomások árja. Egy gazdag fiatal ember is poharat emelt és így szólt: „Hölgyeim és uraim! Ismerik, ugy-e, Schiller „Polikrates gyűrűje“ című költeményét? Szamosz király palotájára tetejéről büszkén tekintett birodalmára. Mellette az egyiptomi alkirály állt és őva inté barátját, ne bizakodjék el a nagy szerencséjében, hogy az istenek meg ne irigyeljék. Aztán így folytatta:

S mit összes kincseid felett
A legdrágábbnak vall szíved:
Azt dobod a tenger mélyibe.

És mit tett a király? Beledobta a tengerbe — felesége gyűrűjét. Hölgyeim, hát illel ez? Nem! Mert hiszen csak nem a felesége — gyűrűje volt neki legdrágább. En helyében okvetlenül a legdrágábbat, a feleségemet dobtam volna a tengerbe. Eljenek a nők.

Szerencsétlenség. F. hó 13-án Szinye község mellett igen nagy szerencsétlenség történt. A Kis-Szebenben állomásozó katonák ugyanis Kozák J. százados vezetése alatt Szinye tájékán voltak gyakorlaton. Kozák kapitány lova, midőn Svinka folyócskához érték, semmi áron sem akart a hidon keresztül menni. Erre a százados természetesen erősen sarkantyúzni kezdte a lovat, mire ez addig farolt hátrafelé, míg végre a hid egyik oldala mellett lévő part szélére hátulso lábaival véletlenül rálepett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy azon perczen a mélyen fekvő folyóba zuhant urával együtt. A katonák rögtön segítségére siettek a kapitánynak, kit összetörve s összevázva vonzoltak ki az árokból. A derék, humánus százados, — kit városunkban is előnyösen ismerünk — életéhez alig van remény, vagy ha föl is épül, alig szolgálhat tovább, mint katoná.

Gyilkos férj. Ficsa István, jakabfalvi lakos nem a legjobb viszonyban élt nejevel szül. Mátyás Annával. Ficsa István korhely életet élt, a miért a felesége már többször elhagyta őt, jóllehet később mindig visszatért hozzá. Legújabbán f. hó 11-én a férj ismét ittas állapotban jött haza, mire felesége természetesen korholni kezdte. Az ittas és dühös férj erre valahonnan egy kést rántott elő s nejét jobb lágyékán oly szerencsétlenül szúrta meg, hogy az egynegyed óra mulva vérvésztes következtében meghalt. A gyilkos férjt tüstént elfogták a esendőrok s átszolgáltatták a kis-szebeni kir. írásbírósnak.

Hullaszállítás. F. hó 17-én szállították városunkba a vasuton még a múlt év november havának 25-én Bécsben elhalt néhai Péchy Imre, volt es. kir. külügyminiszteri osztálytanácsos hulláját. A hulla a vasuti állomásnál a városi kapitány s főorvos által vétetett át. Miután a személyazonosság meglett állapítva, a boldogultnak hült tetejéi tovább szállították a vasuton egészen Kis-Szebenig, honnan már szekeren vitették Péchujfalvára, hogy a családi-sirboltba örök nyugalomra téessenek.

Toloncz. Nagy Mária, 20 éves eseléd, esavargás és rossz magaviselete miatt Eperjes-öl, illetőségi helyére, Kis-Szebenbe tolonczoztatott el. Itt alkalomszerűnek tartjuk megemlíteni azon körülményt, hogy nemes városunkban ez idő szerint annyi a kereset nélküli esavargónő, hogy tisztességes embernek esztendőben nem is való végig mennie a fűtezőn. A városi kapitányi hivatal erőlyesen hozzá láthatna a gyom irtásához s igen üdvös dolgot eselekedne, ha e gyatra, mihaszna népséget rendre eltolonczoztatná városunkból. Hadd díszítsék a saját illetőségi helyüket s ne a mi régente jó hírben álló s z a b. k i r. Eperjes városunkat!

Szívtelen apa. Piller János, gerlachói lakos, még a múlt évben otthon hagyta beteg nejét s két kiskorú gyermekét — minden segély s krajczár nélkül, maga pedig elment világot látni s talán szerencsét is próbálni. A beteg asszony s két kis gyermeke a legnagyobb nyomor s inségben sinlódik oda haza, míg a szívtelen apa összekoldult, vagy lopott pénzen talán világot éli. A mint hallottuk, a szörny-ember itt valahol Eperjes környékén kódorog, miért is erősen figyelmébe ajánljuk a esendőrségnek ezen körözött egyéniséget, hogy olson a szívébe egy parányi hitvestársi és gyermeki szeretetet.

Négy légy története. Élt a világon négy legyeeske, és mind a négy legyeeske éhezett. Az egyik egy hurka körül szállongott, oly szépen hevert az ott az asztalon, s oly hivogatólag intett feléje. És a kis légy evett belőle. Másnap meghalt bélgyuladásban, mert a hurka anilinnal volt hamisítva. A másik légy a liszt körül szállongott s abból nyálankodott, — meghalt gyomortágulásban, mert a liszt sulyppal volt hamisítva. A harmadik a tejes köcsöggel ismerkedett meg; kolikában

pusztult el a szegény, mert a tej mézzel volt hamisítva. „Ha már mindenképen pusztulunk, gondolá a negyedik, hát legyünk öngyilkosok, ez ma már az emberek közt is divat!“ S oda repült a légyapírhoz, melyre halálfo vala festve s alatta e szó rémlett fekete betűkkel: „Mérég!“ Es a legyeeske odarepült, ivott, ivott, egyre ivott, de a szegény pára nem veszett bele . . . A légyapír is meg volt hamisítva.

Dohánysempészet. Folyó hó 14-én a bártfai magy. kir. pénzügyi biztos táviratot kapott a kassai pénzügyi igazgatóságtól, hogy márczius hó 14-én két szekér magyar dohány vitetett Bártfán át Sztebniklutta községbe. A biztos úr intézkedett s a helybeli esendőr-parancsnokságnak rögtön tudomására adta a dolgot, honnan három esendőr lett kiküldve, a pénzügyi szakasztól pedig két pénzügyőr gyalogon, a szekesői járás szolgabírói hivatalától is ment egy közigazgatási közeg a pénzügyi biztossal szekeren, s így innen Bártfáról hét egyén ment Sztebnikluttára. Midőn Sztebnikre elértek, anélkül hogy kérdézőkötök volna valamiről, mondták a sztebnikiek: „Kár, hogy hamarabb nem jöttek, mert ép egy órával előbb vittek egy szekér dohányt Sztebnikluttára.“ Mint-hogy pedig Sztebnikről Hutta felé rosz a szekérút és szekeren épen nem lehet menni, a biztos úr innen a kiküldött közigazgatási közeggel gyalog ment, a mi bizony jó távol fekszik. Megérkezvén oda, a kiküldött közigazgatási közeg a bíróval egyetemben elrendelték a házmozást, minek eredménye folytán 2 kiló magyar dohányt motoztak ki, többnek nyomára akadni nem tudtak, mert a sztebnikluttai dohánysempészek a dohányt nem a faluban, de az erdőben bizonyos barlangokban tartják eldugva. S így 8 egyén kontrabantot nem csinált, pedig mindenki számított valamire, mert nagy lelkesedéssel indultak el mindannyian Bártfáról. A kiküldött közigazgatási közeg gyaloglás közben eszmáját a nagy sárban teljesen összeszakította; most tehát ki téríti meg neki a esi mát? Kontrabant nincs, sem napi díj! Jól történe, ha azzal térítették meg, ki téves jelentést tett a kassai magy. kir. pénzügyi igazgatóságnak.

Hullacsempészet. Előre megjegyezzük, hogy nem a tiszta-eszlári hullacsempészetéről akarunk itten szólni, de mégis majdnem egy hasonlóról, mely Bártfán f. hó 18-án történt meg. Ugyanis Szöbel Baruch izraelita vallású egyén Felső-Volyán hirtelenül elhalt s eltemetés végett rokonai Bártfára hozták; minthogy hirtelen halt el, a rabbi nem akarta eltemetni mindaddig, míg boncolva nem lesz. E végből elhelyeztette a hullát egy általok erre használt házba s intézkedni akart aziránt, hogy a boncolás megtörténjen, egyuttal jelentést tevén az egész ügyről a városi kapitányi hivatalnál. A rokonok azonban be nem várták a boncolást, elesempészték a hullát s Gerlachó községbe vitték, hogy majd az ottani temetőbe temessék el. Ezt azonban a rabbi megtudva, személyes jelentést tett a városi kapitányi hivatalnál, hogy a hulla már elesempésztetett s hogy a gerlachói temetőbe vitték eltemetni. A városi kapitány nyomban intézkedett s az esetet tudatta a szekesői járás szolgabírájával, a ki is 3 esendőrt küldött Gerlachó felé szekeren; hogy mily eredménytel jöttek vissza s hogy mi lesz a dologból, eddig még tudomásunk nincsen.

Szegény község. Van egy község Sáros-megyében, hol se templom, se pap, sem tanító, sem tanítólak nincsen, s ez Andrejova, mely a szekesői járás területén s a makoviczai gör. kath. esperesi kerületben fekszik. Valóban szánalomra méltó egy község! Két év előtt temploma a tűz martalékává lett, múlt évi december hó 10-én volt lelkése néhai Barankovics Tivadar tudógyuladásba esvén, hat nap mulva elhalálozott. A mi a tanító lakot illeti, az ugyan nem is volt, de a bajon úgy lett segítve, hogy néhai Csizsarik Vazul volt kántortanító meglehetősen módú lévén, olykor saját, olykor pedig fogadott épületben tanította a gyermekeket évi 12 frtért. De midőn ő kimult s helyébe fia jött Andrejovára, ki már nagyobb comeditást kívánt mint atyja s a saját házába nem fogadta a gyermekeket, de csakis fogadott házban tanított már felemelt évi 50 frtért, mely fizetés a mai korzellemlenek megfelelő tanítóknak nagyon esekély. A tanító többször kérte az iskolaszék tagjait, hogy fizetését emeljék fel, de mindig hasztalan, valamint ez ügyben hasztalan intézte kérvényét az egyházi hatóságokhoz is; kért áthelyezést, de azt sem adták meg neki; s mit tett erre? lemondott mind a kántor-, mind a tanítóságról, vagyonát eladta s más állást ment keresni magának. Most a község egészen magára van hagyatva pap és tanító nélkül. Hogy jut most mindenhez e község, hogy építhet templomot, a templomnak pénze tudomásunk szerint valami 5000 frtot tesz ki kötvényekben, de ez mind a nép közt van kikölesönözve, ha ez a pénz behajtandó lesz, ez a nép koldusbotra fog jutni; de ha fel is épül a templom, kinek fog a pap misézni? Tanítóskodni ki fog ily esekély fizetésért, vagy ha lesz is vállalkozó, hol fog az lakni? Templom tekintetében legjobb volna e községnek más községgel mint fiók-egyház egyesülni, de erre nem lehet a népet kapacitálni, iskola tekintetében pedig legjobb volna állami vagy községi iskolát kérelmezni.

Sátor-dűtés. Bártfán f. hó 18-án tartott országos vásár alkalmával, egy ittas paraszt 2 fo-

gatu szekerevel Zacher S. eperjesi szabó sátorának hajtott s az egész satort feldűtötte, minthogy satora közvetlenül sár mellé volt, a ruhaneműje mind beesett s körülbelül 130 frtyi kárt okozott neki a paraszt. Hogy a kár meg lesz-e térítve, az már a károsult dolga, különben a parasztot letartóztatták.

Dragabb a gomb, mint a lajblí. A mi nap egy oláh cigány-banda vajdája egy vidéki arany- és ezüstművesnél egy tucza masánszki-alma nagyságu, kigyóval díszített és egyenkint 4 lat sulyu ezüst gombot rendelt meg, és azoknak árát két izben ötven forintos bankókkal ki is fizette. Mikor aztán a gomb elkészült, így rimázkodott az aranyművesnek: „Ugyan édes nemzetes uram, az Isten is megáldja, ajándékozzon meg már most egy ócska lajblíval, hogy azokat a gombokat rávarr-hassam!“

A községek költségvetése. A belügy-miniszter egy előfordult esét alkalmából kimondotta, hogy a megyei törvényhatósági bizottságnak jogában áll a községi költségvetésektől a jóváhagyást nemcsak általában megtagadni, hanem a jóváhagyást a részleges kiigazítások feltételéhez kötni és a szűkségesnek észlelt kiigazításokat elrendelni.

Haza!-Veray János a „Széchenyi-kör“ érdekében. Hazánk ismert dalnoka, ki országoszerre arról nevezetes, hogy a dalaival és előadásaival szerzett pénzeszközök legnagyobb részét jótékony célokra szokta fordítani, következő hirdetmény-verssel tisztelte meg szerkesztőségünket, melyet áldozatkész közönségünk figyelmébe ajánlunk:

Méltóságos főispán urat felkerestem
Kérelmem a Kör érdekében intéztem,
Derék egy ősz magyar ember
Jó szívvvel bír, hazafias beesülettel.
Nagyságuos Lévy úrnál fogadtak szívesen
Derék jó nejevel éltesse az Isten.
Méltóságos Duka úr is derék ember
Dalnokot ellátta a jó ebéddelel
Jó derék nejevel megörvendeztetett
Széchenyi-kört átengedték és kocsiha ültetett.
Nagyságuos Szabó úr szinte, a szép ősz
Hazafiasan fogadott, minthogy derék hős
Kedves jó nejevel és derék fiával
Megörvendeztetett édes, szép szavával.
Nagyságuos Palugyay úr a vendégszerető
Olyan derék ember, mint a többi fő
A Széchenyi-kört szépen átengedték
Szerették dalnoknak virágzó jövőjét
Vasárnap délután négy órakor lesz a dal és [szavalás]

Egy fejrke (hatos) nem sok jövedelme jótékony-célra lesz az adakozás.

Kegyes pártfogásukat kérve maradtam Haza! Veray János, a Haza vándor-koszorús költője és dalnoka.

CSARNOK.

Apró történetek.

II. A kedélyes tanács.

... 1781-ben még nemzetes Mauks Mihály uram ő kigyelme volt Eperjes város bírája. A kik ismerték azt mondják, hogy igen kedélyes öreg úri ember volt, a ki pajkosságában annyira ment, hogy egy alkalommal az egész városi tanácscsal elhitette, hogy a francziskánusok páter guardiánja élve repült fel a mennyországba.

Persze alig terjedt el a hír a városban, a nép csakúgy özőnlött a barátok zárdájába — a páter guardian méltó bosszankodására, kinek esze ágában sem volt még az égiekkel kedve ismeretséget kötni.

Ez a Mauks Mihály bíró tartotta akkor is a törvényt napot, midőn a városi poroszló alázatosan jött bejelenteni, hogy egy igen gyanus „armerre-zender“-t fogtak el, kinek semmiféle igazoló irata sines, — s betetőzésül még a nevét sem akarja megmondani.

— A kóterbe a gazemberrel, — kiáltá Mauks bíró nevetve, — ott majd eszébe jut, ha kipihente vándorutja fáradaimait.

A „gazember“-t tehát dutyiba zárták — s szerencsésen ott is felejtették. Hiába rimázkodott a szegény, hogy vigyék már egyszer az érdemes tanács színe elé, hol az ő igaz ügye majd ki fog sülni, . . . hiába hivatkozott a törvény szellemére, mely ítélet nélkül senkit sem enged zárva tartani, — a poroszlok mindannyiszor durván visszautasíták s sokatmondólag azzal nyugtatták meg, hogy majd csak akkor látja meg a tanács érdemes színeit, ha a bíró úr a saját jó akaratából előparancsoltatja.

A negyedik nap reggelén végre a kiéhezett s elesigázott vándor ott állt a tanács teremben szemtől szembe bíráival.

Mauks Mihály uram hatalmasan pőfékelt öblös tajtpipájából, — a 12 tanácsos a notáriussal együtt pedig követte a nemes példát, úgy hogy a tanásterem valóságos pipázdává sulyedte le.

A befogott idegen látva, hogy itt mindenki füstöl, egykedvűen elővonta zsebéből pipáját s a dohányzást, — megtömté a pipáját s szintén rágyújtott. Rémitő vakmerőség volt ez akkor! . . .

Egy szabad királyi város érdemes tanácsa előtt egy amolyan ágrólszakadt vándorlegény pipára mert gyújtani!? Hisz' ez határos volt a felségsértéssel!

Neki is gyürkőzött Mauks Mihály uram s szidta mint a bokrot a szegény vándort, ráadásul meghozván a böles szentenciát, hogy büntetésül kénytelen lesz négy esomó erős kapadohányt elpipálni egy huzomban, anélkül hogy csak valamit is ennek vagy innék közbe.

— A ki pernehajder lelked van, — folytatá a főbíró úr kedélyesen. — most már aztán füstölhetsz annyit, hogy a nyelved is lehámlik bele!

A magisztrátus nevetve fogadta s hagyta helyben ezen ítéletet, sőt a városi gazdának még azon perczben frissiben meghagyatott, hogy a négy esomó kapadohány megszerzéséről tüstént gondoskodjék.

A szegény vándorlegény azonban meg nem ijedt erre a drákói ítéletre, hanem szintén kedélyesen sort nevetett az érdemes tanácsos.

— Boecásson meg az érdemes városi tanács, védekezék az idegen, — hanem én bizony Isten azt gondoltam, hogy valami koresmába, vagy más egyéb nyilvános helyre jöttem, — midőn e kedélyes beszélgetést, nevetgelést s füstöt láttam. Ez az oka, hogy magam is rámertem gyujtani.

Erre a merész beszédre a város atyái még inkább nekidühödtek s Mauks Mihály a főbíró — többé már nem nevetve, hanem dühösen kérdé:

— Ki vagy te, szerencsétlen? . . . mi a neved? . . .

— A nevem II. József s esászár vagyok! . . . ti pedig egy haszontalan, gyatra nép, — kiket egytől egyig abba a sötét lyukba záratok, a honnan engem hoztak ide!

A krónika hallgat a további fejleményről s

tisztán csak annyiról emlékszik még, hogy ezen eset után a bíró s az egész tanács leköszönt hivataláról.

Bizony, bizony ilyen eredménye volt akkor a váratlan meglepetésnek. Így meséli ezt legálább a népek öntudatlanul nyilatkozó igazságérzete!

F. Gy.

Kis lutri.

Budapesti: márczius 14. 75. 32. 27. 50. 65.
Prágai: márczius 18. 68. 30. 1 12. 79.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Nyilt-tér.

A „GONDÜZŐ”

szépirodalmi hetilap

f. évi ápril hó elsejével harmadik évnegyedébe lép és rövid fennállása óta, rendkívül dús és változatos tartalmánál fogva, oly pártolátnak örvend, mely az irodalom terén valóban páratlanul áll hazánkban.

A „Gondüzo” erkölcsöt nemesítő és lelket művelő, érdekesítő és gondokat üző olvasmányaival kimeríthetlen tárházat képez családok és egyesek számára.

A „Gondüzo” munkatársai: P. Szathmáry Károly, Tolnai Lajos, Komocsy József, Kiss József, Margitay Dezső, Mikszáth Kálmán, Szana Tamás, Tóth Endre, Vertesi Arnold,

NEM HIVATALOS RÉSZ.

Hölgyeink figyelmébe!

A negyed b állával helyközönységünk figyelmébe ajánljuk a következő szakkapokát megrendelés végett.

I. „Magyar Háziasszony.”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar háziasszonyok orsz. egyletének hivatalos közli-nye, mely már IV. évfolyamban van és nagy elterjedésnek örvend. Megjelenik minden vasárnap Munka után című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

Előfizetések legelőszörben postautalvánnyal a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalába, Budapest, Váci-körút 20. sz. a. intézendők.

II. „Magyar Gazdasszonyok Lapja.”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én, „Sötét órák” című ingyenes szép tudalmi melléklettel.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.

Előfizetések legelőszörben postautalvánnyal a „Magyar Gazdasszonyok Lapja” kiadóhivatalába, Budapest, Zoltán-utca 13. sz. a. intézendők.

Mindkét lapból levelező lapon való megkeresésre a kiadó-hivatalok ingyen és bérmentve küldenek mutatvány-számokat.

Mindkét lapból meg kaphatók f. évi teljes példányok. Előfizetéseket ezen két lap bármelyikére minden könyv-kereskedésben és postahivatalban is elfogadjuk.

A „Magyar Háziasszony” vagy a „Magyar Gazdasszonyok Lapja” juttatásával minden magyar nő, gazdaszony sokat nyer. E hetilapok mind-egyikében a nők hivatalos és munkakörét teljesen átölelő oly sok és változatos cikkek és közlemények jelennek meg, többnyire női kezek által írva s a mellett szórakoztató közleményekkel annyira el van látva, hogy az előfizetési árt nem sajnál-hatja senki egy nő sem, a ki ismeretköreit szélesíteni és munká-körében tapasztalatait gazdagítani óh-jja.

**A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR**
a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

A cigarettá-papir csak akkor valódi,
ha minden egyes lap
LE HOUBLON bélyeggel és
mindenik boríték az alatt álló véd-
jeggyel és aláírással el van látva.

Cawley & Henry
Párizs, 17 Rue Beranger à PARIS.
FAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE

Fisch- u. Gummiblasen

feinste und sicherste Vorsichtspräparate gegen alle Folgen nur echte pariser garantirt, pr. Dutzend a fl. 1, 2, 3, 4 und fl. 5. Feinste Pariser Vorsichts-Schwämmchen pr. Dzt. fl. 2, 3 und 4 Feinstes Damenpräservativ per Stück fl. 2 Vorzügl. Suspensorien pr. Stück fl. 1, 1.50, 2 u. 3 versendet discret sammt Gebrauchsanweisung **Jul Reif, Specialist,** Wein VI. Margarethenstrasse 7, Exporteur.
1004 50-3.

Az alkülvároson a Sarlay kert átellenében fekvő 49. számú kisebb ház egészben, vagy annak négy lakása egyenkint folyó évi május 1-től bérbe adandó.

Eperjesi bankegyelet.

Aus den Pflanzcämpen des Forstreviers **Hertnek** sind verschiedenaltige

Fichtenpflanzen

zu verkaufen, und ertheilt die unterzeichnete Güterdirection nähere Auskunft.

Hertnek, den 13. März.

Herzoglich Anhalt'sche Güterdirection
gez. **SPECHT.**

1013 1-1

J. REIF, Specialist, Wien,

Margarethenstrasse 7, im Bazar,
versendet discret:

Gummi- und Fischblasen, nur echte Pariser, per Dutzend fl. 1, 2, 3, 4, feinste fl. 5.
Feinste Pariser Vorsichts-Schwämmchen, per Dutzend fl. 2-3 und fl. 4.
Suspensorium, fl. 1, 1.50, 2 und fl. 3 per Stück.
Ferner alle sonstigen Specialitäten für sanitäre Zwecke.
796 26-25

Szappanos üzlet-eladás.

Miskolczon néh. Kopácsy Károly szappanos üzlete és üzleti műszerek, felszerelések és árukkal az üzleti helyiség bérbeadása mellett eladó. 1006 3-3

Miskolczon ez üzlet e nemben legelső Értesítést ad
Szeremley Lajos,
végrendeleti végrehajtó Miskolczon.

BERGER gyógyszerészeti
Thea-szappanja

orvosi szaktehtények által ajánlva Európa legtöbb államaiban, fényes eredménnyel mindennemű

kiütések

ellen bár mi helyen, továbbá krónikus, fej korpa-foltok, senyvedék (vagy köznyelven rüh) ötvár, pattog-zások ellen ép úgy mint veresorság, fagyosság, láb-izzadás, fej- szakkál- varak ellen használható. **A Berger-féle** gyógyszerészeti szappanban 49% növénytar-talom van és nagyon különbözik mindenféle thea-szappantól, melynek a kereskedésekben találhatók — Tövedések és hamisítások elkerülése végett határo-zottan a **Berger thea-szappan** kéréndő s figyelni kell az ismert védjegyre.

Berger gyógy kén-szappana

ugyan így alkalmazható, s ha ez inkább tetszendők, akkor tessék a Berger-féle kén-szappant követelni, melyek a külföldi utánzatok hatásaitól esődsen különböznek.

Mint gyöngébb thea-nemek, melynek hivatta vannak minden tisztátalan részt, bőr- és fej-köte-geket, úgy gyermekeknek mint nőknél és meglott egyéneknek, ezen keverékkel való marással s az ajánlott szappannal naponta használva, biztos tisztulás jöhet elő.

Berger-féle Glicerín thea-szappan,

darabjaként 35 kr. az utasítással együtt gyár- és rak-hely **G. Hell, Troppan.** A bécsi gyógyszer-észeti kiállításon a legnagyobb elismeréssel tüntetett ki 1873-ban

Depot in Eperjes Apoth. Schmidt.

1005. 12—3.

Kamatláb leszállítása.

Az eperjesi gk. káptalan részéről köz-tudomásra hozatik, hogy a kezelése alatt álló egyházmegyei kegyes alapok tőkepénzei, ingatlan birtokra zálogjogi bekebelezés mel-lett, ezenül 6% kamatra kikölesönöztetni, s az eddig magasabb kamatláb mellett el-helyezett tőkéik utáni kamatok is, — a bepe-relt tőkéik kivételével — folyó évi július 1-étől számítva 3%-ra leszállítani fognak.

Eperjes, márczius 5-én 1885.

Petrik István,
káptalani ügyész.

1008 3—2

Major és szántóföld eladás.

A felső külvárosban a Nagy-Sáros felé vezető országút mellett fekvő 147. számú **major**, a hozzá tartozó és a majorral szemközt levő két darab **szántófölddel** együtt szabad kézből eladó; a jelen-legi vámház is ezen majorsághoz tartozik.

Bővebb felvilágosítást ad az Eperjesi Lapok kiadóhivatala, vagy pedig a füztezőn 25. számú házban lakó tulajdonos.

1010 2—2

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF,**
Wien I., Pestalozzigasse No. 1. ältester Firma
916 dieser Branche. 50—17

Auskunft und Prospeete umsonst.

Wichtig für jeden Nervenleidenden.

Nur vermittelt **Elektricität** lässt sich ein Nervenübel gründlich beseitigen. Meine neuen **Inductions-Apparate** (Elektrisir-Maschinen), von jedem Laien leicht zu handhaben, sollten in keiner Familie fehlen. Gicht, Rheumatismus, Schwächezustand, Zahn- und rheumatische Kopf-schmerzen, überhaupt jedes Nervenleiden wird durch meinen **Inductions-Apparat** geheilt. Preis eines kompletten Apparates mit ausführlicher Gebrauchsanweisung fl. 8.—. Einzig und allein bei mir direct zu beziehen.

Dr. F. Boeck, Triest, 2 Via Ponders 2.

1001 25—3

Arjegyzék.

Bécsi tormás kolbász naponta friss	1 pár	12
Pesti	1	5
Párizsi	1 kiló	1.10
Debreczeni	1	1.25
Györi füstölt	1 drb	1.10
Kassai vagy Prágai sodar	1 kiló	1.25
Füstölt marhahús	1	2.80
Marhanyelv füstölt, nyers vagy fozva	1 drb	1.35
Szalámi magyar V. veronai	1 kiló	1.60
Krakói kolbász	1	2.50
Pörkölt szalona	1	1.60
Rózsá paprika 1/2, 1/4, 1/8 kiló dobozban	1	1.25
Tarhonya	1	2
Maccaroni	1	2.50
Gardínette 1 láda	5	3
Caviar friss dobozban	5	10
Ajónka sos granul	1/2	2
Sardiniai orosz párizs	1	2
olajban	1 hordó	2.50
Ementhali sajt legfinomabb	1/4 doboz	40
Groyi	1 kiló	1.50
Gorgonzola	1	1
Roquefort	1	1.60
Parmai régi olasz sajt	1	3
Imperial valódi	1	2.20
12 darab	1 láda	2.40

Megrendelhető: **Plesch H.** kereskedésében Budapesten.
922 20—17

Előnyös alkalmazást

nyernek: kereskedők, ügynökök, hivatalnokok, magánzók, stb., kik osztrák-magyar állam- és dijsorsjegyek havonkénti lefizetések mellett eladásával az 1883. évi XXXI. törvényezikk értelmében, foglalkozni óhajtanak; némi tevékenység mellett havonként 100 egész 300 frtnyi jövedelemre számíthatni.

Ajánlatok a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők: A

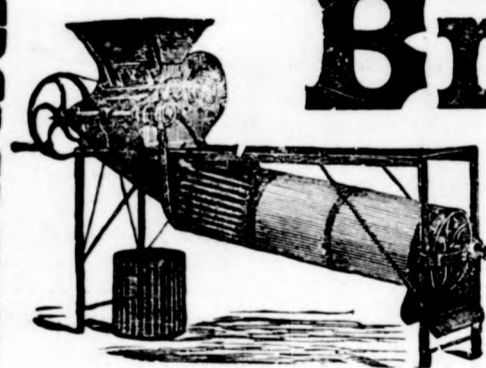
Fővárosi Váltóüzlet-Társasághoz

BUDAPESTEN.

6—6

Brogle József

gép- és rostalemez-gyára
BUDAPEST Gyár: külső-váci-út.
Raktár: váci-kör-út 68.

Ajánlja minden gazdas. kiállításon kitüntetett

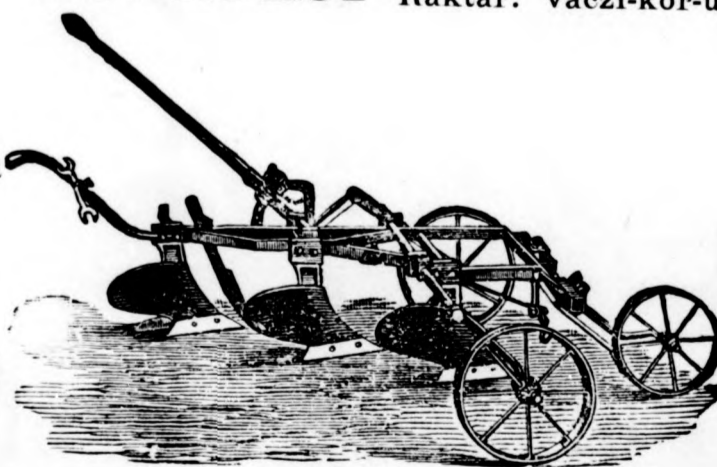
Trieur-jeit

váltható szitákkal.

Gabona-tisztító rostákat.

Tengeri morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezek mal-mok, méhészeti és technikai czélokra,

szabadalmazott

hármaz ekéket

o közönséges és aczél-ekéket o
cséplőgép-lemezszitákat

járgány-cséplő-gépeket és minden egyéb gazdasági gépeket

Továbbá e téren a legujabbat:

SCHMID H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. aug. 3-án 17.567. sz. a. szabadalmazva mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4' 4" magas 2' 4" széles, sulya 50 kilo ára 48 frt.

Arjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve.